

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 17. februārī *

Lieta C-494/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Commissione tributaria provinciale di Alessandria* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 18. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 1. decembrī, tiesvedībā

Bolton Alimentari SpA

pret

Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Alessandria.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents),

ģenerālvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre A. Impelliceri [*A. Impellizzeri*], administratore,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 9. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Bolton Alimentari SpA* vārdā — M. Merola [*M. Merola*] un K. Santakroče [*C. Santacroce*], *avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz Dž. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā — L. Bujona [*L. Bouyon*] un D. Rekja [*D. Recchia*], kā arī B. R. Killmans [*B.-R. Killmann*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 239. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu

(EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), kā arī 308.a–308.c un 905. pantu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.; turpmāk tekstā — “īstenošanas regula”).

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā *Bolton Alimentari SpA* (turpmāk tekstā — “*Bolton*”) pret *Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Alessandria* [Muitas dienestu — Alesandrijas muitas biroju] (turpmāk tekstā — “*Agenzia*”) saistībā ar to, ka *Bolton* netika piešķirta tarifu kvota, kas tika atklāta svētdien, 2007. gada 1. jūlijā, — dienā, kad Itālijas muitas iestādes nestrādā, — un kas tika izsmelta tās atklāšanas dienā.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Muitas kodeksa 239. pantā ir paredzēts:

“1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

— kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

- kurus radījuši apstākļi, kādos attiecīgo personu nevar saistīt ar krāpšanu vai klaju nolaidību. Gadījumus, kādos šo noteikumu piemēro, un tā piemērošanas kārtību nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Atmaksāšana vai atlaišana var būt atkarīga no īpašu nosacījumu izpildes.

2. Nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajā muitas iestādē saņemts iesniegums divpadsmit mēnešu laikā no dienas, kurā muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

[..]”

4 Īstenošanas regulas 308.a pantā ir noteikts:

“1. Izņemot gadījumus, kuros noteikts citādi, gadījumos, kad ar Kopienas noteikumiem ir piešķirtas tarifu kvotas, tās administrējamās hronoloģiskā secībā atbilstoši dienām, kad pieņemtas deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā.

[..]

4. Ievērojot 8. punktu, piešķiršanu izdara Komisija, pamatojoties uz attiecīgās deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā pieņemšanas dienu, tādā apmērā, kādā atļauj attiecīgās tarifu kvotas bilance. Priekšroka nosakāma šo dienu hronoloģiskā secībā.

5. Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai visus derīgos lūgumus izmantot kvotas. Iesniegumos jāiekļauj diena, kas minēta 4. punktā, un precīzs apmērs, kas tiek prasīts atbilstoši attiecīgajai muitas deklarācijai.

[..]

7. Ja daudzumi, kas pieprasīti no tarifu kvotām, ir lielāki nekā pieejamais atlikums, piešķiršanu izdara proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem.

8. Šā panta izpildei deklarācijas, ko muitas dienesti pieņem 1., 2. un 3. janvārī, uzskatāmas par pieņemtām 3. janvārī. Ja tomēr kāda no šīm dienām iekrīt sestdienā vai svētdienā, uzskatāms, ka pieņemšana notikusi 4. janvārī.

[..]”

5 Īstenošanas regulas 308.b pantā ir paredzēts:

“1. Piešķiršanu Komisija izdara katru darbdienu, izņemot:

— dienas, kurās ir brīvdienas Kopienas iestādēm Briselē,

[..].

2. Ievērojot 308.a panta 8. punktu, ikkatrā piešķiršanā jāņem vērā visi bez atbildes palikušie lūgumi, kas saistīti ar deklarācijām par laišanu brīvā apgrozībā, kuri saņemti līdz aizvakarējai dienai un nodoti Komisijai.”

6 Saskaņā ar īstenošanas regulas 308.c pantu:

“1. Tarifu kvotu uzskata par kritisku, tiklīdz ir izmantoti 90 % tās sākotnējā apjoma, vai pēc kompetento iestāžu ieskatiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, tarifu kvotu uzskata par kritisku no tās atklāšanas dienas šādos gadījumos:

[..]

c) iepriekšējo divu gadu posmā atklātā līdzvērtīgā tarifu kvota ir bijusi izmantota tās kvotas perioda trešā mēneša pēdējā dienā vai līdz minētajai dienai, vai tai ir bijis lielāks sākotnējais apjoms nekā attiecīgajai kvotai.

[..]”

7 Īstenošanas regulas 899. pantā ir noteikts:

“1. Ja muitas lēmējietāde konstatē, ka saskaņā ar Kodeksa 239. panta 2. punktu tai iesniegtais atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikums:

- pamatots ar iemesliem, kas atbilst kādiem no 900. līdz 903. pantā norādītajiem lietas apstākļiem, un šie iemesli neizriet no attiecīgās personas ļaunprātības vai acīmredzamas nolaidības, tā atmaksā vai atlaiž attiecīgo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu,
- pamatots ar iemesliem, kas atbilst kādiem no 904. pantā norādītajiem lietas apstākļiem, tā neatmaksā un neatlaiž attiecīgo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu.

2. Pārējos gadījumos, izņemot tos, kad dokumentācija jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 905. pantu, muitas lēmējietāde pati pieņem lēmumu piešķirt ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksāšanu vai atlaišanu, ja ir īpaša situācija, kas izriet no lietas apstākļiem, kuros attiecīgajai personai nevar piedēvēt ļaunprātību vai acīmredzamu nolaidību.

Ja piemēro 905. panta 2. punkta otro ievilkumu, muitas iestādes var nepieņemt lēmumu atļaut attiecīgo nodokļu atmaksāšanu vai atlaišanu līdz saskaņā ar 906.–909. pantu uzsāktās procedūras izbeigšanas dienai.

[..]”

8 Saskaņā ar īstenošanas regulas 905. pantu:

“1. Ja saskaņā ar Kodeksa 239. panta 2. punktu iesniegtu atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu argumentē ar pierādījumiem, kas var apliecināt īpašu situāciju tādu apstākļu dēļ, kuros attiecīgajai personai nevar piedēvēt ļaunprātību vai acīmredzamu nolaidību, dalībvalsts, kurai ir piederīga attiecīgā muitas lēmējietāde, pārsūta lietu Komisijai, lai to nokārtotu saskaņā ar 906. līdz 909. pantā izklāstīto procedūru, ja:

— iestāde uzskata, ka īpašā situācija radusies Komisijas pienākumu neizpildes rezultātā,

[..].

2. Šā panta 1. punktā minētie gadījumi tomēr nav jānodod Komisijas izskatīšanai, ja:

— Komisija saskaņā ar 906. līdz 909. pantā izklāstīto procedūru jau pieņēmusi lēmumu lietā, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus,

— Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

[..]”

- 9 Padomes 2003. gada 5. jūnija Regulas (EK) Nr. 975/2003 par tarifu kvotas atklāšanu un pārvaldīšanu tunzivju konservu, uz ko attiecas KN kodi 16041411, 16041418 un 16042070, ievēšanai (OV L 141, 1. lpp.), 1. pantā ir paredzēts:

“No 2003. gada 1. jūlija uz jebkuras valsts izcelsmes tunzivju konserviem ar KN kodiem 16041411, 16041418 un 16042070 ir attiecināma 12 procentu tarifa likme saskaņā ar šo regulu atklātās tarifu kvotas robežās.”

- 10 Saskaņā ar Regulas Nr. 975/2003 2. pantu:

“Sākotnējā piecu gadu laika posmā tarifu kvotu atklāj katru gadu. Tās apjomu pirmajiem diviem gadiem nosaka šādi:

— 25 000 tonnu no 2003. gada 1. jūlija līdz 2004. gada 30. jūnijam,

— 25 750 tonnu no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam.”

- 11 Šīs regulas 6. pantā ir noteikts:

“Šo regulu var pārskatīt otrajā gadā pēc tarifa kvotas atklāšanas, lai pielāgotu kvotas apjomu Kopienas tirgus vajadzībām. Ja tomēr šī pārskatīšana netiek pabeigta trīs mēnešus pirms 2005. gada 30. jūnija, kvotu automātiski pagarina vēl uz gadu par

25750 tonnu. Pēc tam tarifu kvotu regulāri pagarina katru reizi par vienu gadu tādā pašā apjomā, ja vien trīs mēnešus līdz esošās kvotas slēgšanas dienai nav apstiprināta pārskatīta kvota.”

- ¹² Minētās regulas 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja [...], kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 247.a pantu.”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- ¹³ Tarifu kvota tunzivju konservu, kuru izcelsme ir Taizemē, importam, kura *Bolton* tika piešķirta 2005. un 2006. gadā, tika atklāta saskaņā ar Regulu Nr. 975/2003.
- ¹⁴ Lai izmantotu tarifu kvotu laika posmā no 2007. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 30. jūnijam, *Bolton* iesniedza deklarācijas par preču laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz tunzivju konserviem, kuru izcelsme ir Taizemē, tomēr Itālijas muitas iestādes tās pieņēma tikai 2. jūlijā, jo svētdienā iestādes bija slēgtas.
- ¹⁵ Saskaņā ar Komisijas rakstveida apsvērumiem 2007. gada 4. jūlijā tā uzsāka attiecīgās tarifu kvotas piešķiršanu hronoloģiskā secībā atbilstoši dienām, kad pieņemtas muitas deklarācijas. Pēc tam, kad tarifu kvota tika piešķirta saskaņā ar pieteikumiem

par šīs tarifu kvotas izmantošanu, par kuriem deklarācijas tika pieņemtas 2007. gada 1. jūlijā, šī tarifu kvota tika izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tika atklāta. Tādēļ *Bolton* lūgums ļaut izmantot šo tarifu kvotu netika ņemts vērā, un tam tika pieprasīts samaksāt pilnu veiktajam importam piemērojamo nodokli.

- 16 Kā izriet no Komisijas apsvērumiem, 2007. gada 16. jūlijā *Agenzia* lūdza Komisijai noregulēt pieteikumus par tarifu kvotas izmantošanu, saskaņā ar kuriem tarifu kvotas netika piešķirtas tādēļ, ka Itālijas muitas iestādes tos bija pieņēmušas tikai pirmsdien, 2007. gada 2. jūlijā. Šajā ziņā *Agenzia* pamatojās uz administratīvo vienošanos par tarifu kvotu administrēšanu, kuru 2007. gada 30. oktobrī bija pieņēmusi Muitas kodeksa komiteja (TAXUD/3439/2006-rev.1IT, turpmāk tekstā — “administratīvā vienošanās”). Tas apgalvoja, ka saskaņā ar minētās vienošanās 15. punktu Komisijai deklarācijas, ko citu dalībvalstu muitas iestādes bija pieņēmušas svētdien, 2007. gada 1. jūlijā, bija jāizskata kopā ar tām, kas Itālijā tika pieņemtas pirmsdien, 2007. gada 2. jūlijā. Turklāt tas minēja, ka šajā gadījumā pēc analogijas būtu jāpiemēro īstenošanas regulas 308.a panta 8. punkta noteikumi par deklarāciju, kas pieņemtas gada pirmajās trijās dienās, izskatīšanu.
- 17 2007. gada 16. augustā Komisija ar vēstuli TAXUD B4 D (2007) 9241 (turpmāk tekstā — “TAXUD paziņojums”) atbildēja, ka nav iespējams noregulēt pieteikumus par tarifu kvotas izmantošanu, kuru pieņemšanas datums ir 2007. gada 2. jūlijs. Tarifu kvotu piešķiršana notiekot saskaņā ar īstenošanas regulas 308.a panta 4. punktu hronoloģiskā secībā, un administratīvā vienošanās to nevarot mainīt.
- 18 *Bolton* lūdza atmaksāt papildu nodokļa summu, kas tam tika pieprasīts par importu, atsaucoties uz to, ka tam nav bijis iespējas taisnīgi un nediskriminējoši konkurēt ar citiem Savienības importētājiem par attiecīgo tarifu kvotu piešķiršanu. Ar 2008. gada 17. novembra lēmumu *Direzione regionale per il Piemonte e la Valle d'Aosta — Ufficio*

delle Dogane di Alessandria [Pjemontas un Aostas ielejas reģionālais direktorāts — Alesandrijas muitas birojs] atteica pieprasīto atmaksu. Lai panāktu šī lēmuma atcelšanu, *Bolton* vērsās iesniedzējtiesā.

- ¹⁹ Šādos apstākļos *Commissione tributaria provinciale di Alessandria* [Alesandrijas provinces Nodokļu tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Muitas kodeksa] 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā kā šajā lietā, kurā dalībvalsts uzskata, ka [...] Komisijai nevar pārnest kādu pārkāpumu un ka nav iestājies neviens no citiem [īstenošanas regulas] 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, šī dalībvalsts var neatkarīgi pieņemt lēmumus par parādnieka atmaksas pieteikumiem [īstenošanas regulas] 899. panta 2. punkta izpratnē?

- 2) Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējā punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai frāze “īpaša situācija” minētajā [Muitas kodeksa] 239. pantā var attiekties uz tādas tarifu kvotas nepiešķiršanu Kopienas importētājam, kuras piešķiršanas pirmā diena iekrīt svētdienā, tādēļ ka attiecīgās dalībvalsts muitas iestādes svētdienās ir slēgtas?

- 3) Vai [īstenošanas regulas] 308.a–308.c pants, kā arī atbilstošie administratīvās vienošanās noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā kā šajā lietā dalībvalstij būtu bijis iepriekš jālūdz Komisijai apturēt attiecīgo tarifu kvotu, lai nodrošinātu vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret Itālijas importētājiem salīdzinājumā ar citu dalībvalstu importētājiem?

- 4) Vai tarifu kvotu nepiešķiršanu *Bolton* [..], par kuru nolēma Komisija, un *TAXUD* paziņojumu var uzskatīt par pasākumiem, kas ir saderīgi ar [īstenošanas regulas] 308.a–308.c pantu, kā arī atbilstošajiem [administratīvās vienošanās] noteikumiem, un līdz ar to — par spēkā esošiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- ²⁰ Itālijas valdība uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams. *Bolton* esot bijis Eiropas Savienības Vispārējā tiesā jāpārsūdz Komisijas lēmums, ar kuru tam netika piešķirta tarifu kvota, un *TAXUD* paziņojums, kurā šī nostāja tika apstiprināta. Saskaņā ar judikatūru, kas izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma lietā C-188/92 *TWD Textilwerke Deggendorf* (*Recueil*, I-833. lpp.), nav pieļaujams, ka *Bolton* valsts tiesā atsauca uz kļūdām, ko Komisija esot pieļāvusi, piemērojot Savienības tiesību normas.
- ²¹ Šajā ziņā ir jānorāda, ka pirmais, otrais un trešais jautājums neattiecas uz Komisijas izdoto dokumentu spēkā esamību, bet tikai uz valsts iestāžu pienākumiem saskaņā ar Savienības tiesisko regulējumu. Tādējādi tāda iespējamība kā Itālijas valdības minētā, — ka *Bolton* varētu vērsties Vispārējā tiesā, var ietekmēt tikai ceturtais jautājuma pieņemamību, nevis lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību kopumā.

22 Tieši attiecībā uz ceturto jautājuma pieņemamību ir jānorāda, ka, protams, iespējami, ka lietas dalībnieks tiesā, kurā tas ir vērsies, varētu apgalvot, ka Savienības tiesību aktos iekļautie noteikumi nav spēkā, varētu likt domāt, ka tam nav tiesību saskaņā ar LESD 263. pantu celt tiešu prasību par šiem noteikumiem, kas tam rada sekas, lai gan tam nav bijusi iespēja lūgt to atcelšanu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *TWD Textilwerke Deggendorf*, 23. punkts, kā arī 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-550/09 *E un F*, Krājums, I-6209. lpp., 45. un 46. punkts).

23 Tomēr no šīs pašas judikatūras izriet, ka šādai tiešai prasībai nepārprotami ir jābūt pieņemamai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *E un F*, 48. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr šajā gadījumā informācija, kas sniegta lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, kā arī tā, ko ir iesniegusi Itālijas valdība, Tiesai neļauj secināt, ka šāda tieša prasība noteikti būtu pieņemama.

24 Tostarp attiecībā uz Komisijas “lēmumu”, ar kuru — atbilstoši Itālijas valdības teiktajam — *Bolton* netika piešķirta tarifu kvota, ir jāatzīst, ka nedz lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, nedz lietas dalībnieku apsvērumos nav norādīts, vai, kad un kādā mērā šis lēmums tika paziņots *Bolton*. Turklāt minētais lēmums nav iesniegts Tiesai, tādējādi tā nevar pati pārbaudīt, vai tas bija adresēts *Bolton*, kā arī vai — ja nebija — tas minēto uzņēmumu skāra tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē. Tādēļ Tiesa nevar izvērtēt, vai *Bolton* prasība, kas vērsta pret šo pašu lēmumu, noteikti būtu bijusi pieņemama.

25 Šādos apstākļos visi prejudiciālie jautājumi ir uzskatāmi par pieņemamiem.

Par lietas būtību

Par ceturto jautājumu

- 26 Ar savu ceturto jautājumu, kas ir izvērtējams pirmām kārtām, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai īstenošanas regulas 308.a–308.c pants, kā arī atbilstošie administratīvās vienošanās noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj situāciju, ka Komisija var pieņemt lēmumu nepiešķirt tarifu kvotu uzņēmējam tādēļ, ka šī kvota ir tikusi izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta un kas ir bijusi svētdiena — diena, kad dalībvalstī, kurā ir reģistrēts attiecīgais uzņēmējs, muitas iestādes ir slēgtas.
- 27 Saskaņā ar īstenošanas regulas 308.a panta 1. punktu tarifu kvotas tiek administrētas, “izņemot gadījumus, kuros noteikts citādi”, hronoloģiskā secībā atbilstoši dienām, kad pieņemtas deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā.
- 28 Īstenošanas regulas 308.a panta 4. punktā ir noteikts, ka piešķiršanu, “ievērojot 8. punktu”, izdara Komisija, pamatojoties uz attiecīgās deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā pieņemšanas dienu. Šīs tiesību normas otrajā teikumā ir precizēts, ka priekšroka ir nosakāma šo dienu hronoloģiskā secībā.
- 29 Saskaņā ar minēto 8. punktu deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā, ko muitas dienesti pieņem 1., 2. un 3. janvārī, minētā 308.a panta izpildei ir uzskatāmas par pieņemtām 3. janvārī. Šajā pašā 8. punktā ir precizēts, ka, ja kāda no šīm dienām iekrīt sestdienā vai svētdienā, uzskatāms, ka visu deklarāciju pieņemšana ir notikusi 4. janvārī.

- 30 No paša šīs tiesību normas teksta izriet, ka vispārīgi piešķiršana notiek hronoloģiskā secībā atbilstoši dienām, kad pieņemtas deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā, neatkarīgi no nedēļas dienas, kurā tās tiek pieņemtas.
- 31 Turklāt, tā kā īstenošanas regulas 308.a panta 8. punkta otrajā teikumā ir skaidri noteikts atkāpes noteikums gadījumam, ja 1., 2. un 3. janvāris iekrīt sestdienā vai svētdienā, šis noteikums noteikti nozīmē, ka pastāv vispārīgs noteikums, saskaņā ar kuru hronoloģiskā secība tiek noteikta tikai atkarībā no datuma, kad deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā tikusi pieņemta, neatkarīgi no nedēļas dienas, kurā šī deklarācija tikusi pieņemta.
- 32 Šādu interpretāciju apstiprina īstenošanas regulas 308.a panta sistēma, jo šā panta 4. punktā ir precizēts, ka atkāpe no šā vispārīgā noteikuma ir paredzēta tikai minētā panta 8. punktā norādītajos apstākļos, proti, attiecībā uz deklarācijām par laišanu brīvā apgrozībā, kas pieņemtas 1., 2. vai 3. janvārī.
- 33 Tas, ka saskaņā ar administratīvās vienošanās 15. punktu Komisija deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā, ko valsts muitas iestādes ir pieņēmušas svētdien, izskata pirmdien, neliek apšaubīt rezultātu, kas skaidri un nepārprotami izriet no īstenošanas regulas 308.a panta interpretācijas. Proti, administratīvā vienošanās pēc savas būtības nedrīkst atkāpties no noteikumiem, kas ir paredzēti šajā pantā, un tādēļ nevar tikt interpretēta veidā, kas būtu pretrunā minētajam pantam (pēc analogijas skat. 2008. gada 11. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P

Vācija u.c./*Kronofrance*, Krājums, I-6619. lpp., 61. punkts, kā arī 2009. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-369/07 Komisija/Grieķija, Krājums, I-5703. lpp., 112. punkts).

- 34 Tāpat, lai interpretētu īstenošanas regulas 308.a pantu, nav nozīmes tam, ka pamata lietas notikumu laikā — kā norādījis *Bolton* — Komisijai bija zināms, ka Itālijā muitas iestādes svētdienās ir slēgtas un ka pastāv risks, ka attiecīgā tarifu kvota tiks izsmelta pirmajās dienās pēc tās atklāšanas.
- 35 Pēc *Bolton* domām, Komisijai bija vai nu jāpaziņo par šīs tarifu kvotas atklāšanu pirmdien, vai arī pieteikumi par kvotas izmantošanu, kas Itālijā tika pieņemti pirmdien, jāizskata kopā ar tiem, kas citās dalībvalstīs tika pieņemti svētdien, lai tādējādi visiem Savienības uzņēmējiem nodrošinātu nediskriminējošu pieeju attiecīgajai tarifu kvotai.
- 36 Tomēr ir jānorāda, ka Komisija nav atbildīga par to, ka Itālijā muitas iestādes svētdienās ir slēgtas, un šā apstākļa dēļ vien tai nav pienākuma kompensēt atšķirīgo attieksmi pret Itālijas uzņēmējiem, kas rodas tādēļ, ka Itālijā muitas iestāžu darba laiks atšķiras no darba laika citās dalībvalstīs.
- 37 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka īstenošanas regulas 308.a–308.c pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā situācija, kad Komisija var pieņemt lēmumu nepiešķirt tarifu kvotu uzņēmējam tādēļ, ka šī tarifu kvota tikusi izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta un kas ir bijusi svētdiena — diena, kad dalībvalstī, kurā ir reģistrēts attiecīgais uzņēmējs, muitas iestādes ir slēgtas.

Par trešo jautājumu

- 38 Ar savu trešo jautājumu, kas ir jāizvērtē otrkārt, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai īstenošanas regulas 308.a–308.c pants un atbilstošie administratīvās vienošanās noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos dalībvalstij ir paredzēts pienākums lūgt Komisiju apturēt tarifu kvotu, lai nodrošinātu taisnīgu un nediskriminējošu attieksmi pret importētājiem tad, ja šis tarifu kvotas atklāšana notiek svētdienā — dienā, kad attiecīgajā dalībvalstī muitas iestādes ir slēgtas, un ja, ņemot vērā, ka muitas iestādes citās dalībvalstīs svētdienās strādā, pastāv risks, ka minētā tarifu kvota tiks izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta.
- 39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iespējamais dalībvalsts pienākums lūgt apturēt tarifu kvotu paredz, ka Komisija faktiski var apturēt tarifu kvotas atklāšanu tādēļ, ka citas dalībvalsts muitas iestādes svētdienās ir slēgtas.
- 40 Tomēr īstenošanas regulas 308.a–308.c pantā nav paredzēta iespēja apturēt tarifu kvotas atklāšanu šādos apstākļos.
- 41 Turklāt — kā norādījusi Komisija — šāda tarifu kvotas apturēšana nebūtu pieļaujama, jo tā noteikti nozīmētu, ka šādas kvotas atklāšana visā Savienībā būtu atkarīga no vienā dalībvalstī pastāvošajām īpatnībām.

42 Visbeidzot, attiecībā uz administratīvās vienošanās noteikumiem ir jāatgādina, ka tie — kā minēts šā sprieduma 33. punktā — nevar atkāpties no īstenošanas regulas noteikumiem.

43 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka īstenošanas regulas 308.a–308.c pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos dalībvalstij nav paredzēts pienākums lūgt Komisiju apturēt tarifu kvotu, lai nodrošinātu taisnīgu un nediskriminējošu attieksmi pret importētājiem tad, ja šis tarifu kvotas atklāšana notiek svētdienā — dienā, kad attiecīgajā dalībvalstī muitas iestādes ir slēgtas, un ja, ņemot vērā, ka muitas iestādes citās dalībvalstīs svētdienās strādā, pastāv risks, ka minētā tarifu kvota tiks izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta.

Par pirmo jautājumu

44 Ar savu pirmo jautājumu, kas ir jāizvērtē treškārt, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai dalībvalsts muitas iestāde pati var izskatīt pieteikumu par atmaksāšanu, kas ir paredzēts Muitas kodeksa 239. panta 2. punktā, ja šī iestāde uzskata, ka Komisijai nevar pārmest nekādu pārkāpumu, un ja uz attiecīgo pieteikumu neattiecas neviens no citiem īstenošanas regulas 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem.

45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar īstenošanas regulas 899. panta 2. punktu pārējos gadījumos, proti, tajos, kas nav minēti šā panta 1. punktā un kuriem šajā gadījumā nav nozīmes, valsts muitas lēmējiestāde pati pieņem lēmumu piešķirt vai nepiešķirt

nodokļu atmaksāšanu, “izņemot tos, kad dokumentācija jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 905. pantu”.

- ⁴⁶ Ņemot vērā, ka Itālijas kompetentā muitas iestāde uzskatīja, ka īpašā situācija, kādā atrodas *Bolton*, nav radusies tādēļ, ka Komisija nebūtu ievērojusi savus pienākumus, un ka uz attiecīgo pieteikumu par atmaksāšanu neattiecas neviens no citiem īstenošanas regulas 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, no minētā noteikti izriet, ka Itālijas muitas iestādes, kurām saskaņā ar Muitas kodeksa 239. panta 2. punktu tika iesniegts *Bolton* pieteikums, varēja pieņemt lēmumu piešķirt vai nepiešķirt lūgto atmaksu.
- ⁴⁷ Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka citos gadījumos, kas nav minēti īstenošanas regulas 899. panta 1. punktā, dalībvalsts muitas iestāde pati var izskatīt pieteikumu par atmaksāšanu, kas ir paredzēts Muitas kodeksa 239. panta 2. punktā, ja šī iestāde uzskata, ka Komisijai nevar pārvest nekādu pārkāpumu, un ja uz attiecīgo pieteikumu neattiecas neviens no citiem īstenošanas regulas 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem.

Par otro jautājumu

- ⁴⁸ Ar savu otro jautājumu, kas ir jāizvērtē kā pēdējais, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz gadījumu, kad Savienības importētājam netiek piešķirta tarifu kvota, kuras atklāšana iekrīt svētdienā, tādēļ ka dalībvalstī, kurā ir reģistrēts šis importētājs, muitas iestādes svētdienās ir slēgtas.

- 49 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jānosaka, vai Muitas kodeksa 239. pants principā var būt piemērojams tādos apstākļos kā pamata lietā.
- 50 Proti, atbilstoši Itālijas valdības teiktajam Muitas kodeksa 239. panta piemērojamība ir izslēgta, jo tās rezultātā tarifu kvota tiktu paplašināta, pārsniedzot kvantitatīvās robežas, kas izriet no Regulas Nr. 975/2003 2. un 6. panta, proti, 25 750 tonnu.
- 51 Protams, pamata lietā ievadmuitas nodokļa atmaksāšana saskaņā ar Muitas kodeksa 239. pantu nozīmētu, ka, neraugoties uz attiecīgās tarifu kvotas izsmelšanu, tā iemesla dēļ, ka tiek kompensēta atšķirība starp parasto ievadmuitas nodokļa summu un nodokļa summu, kas rodas, šai tarifu kvotai piemērojot izdevīgāku likmi, importam, ko veic tādi importētāji kā *Bolton*, faktiski tiktu piemērota šī izdevīgā likme.
- 52 Tomēr šādas sekas nevar izslēgt, ka Muitas kodeksa 239. pants, kā izriet no šīs tiesību normas teksta, sistēmas un mērķa analīzes, ir piemērojams tādos apstākļos kā pamata lietā.
- 53 Vispirms jau Muitas kodeksa 239. panta tekstā nav nekādu norāžu, kas ļautu secināt, ka šis pants nav piemērojams tādos apstākļos kā pamata lietā.

- 54 Turklāt ir jāatgādina, ka Muitas kodeksa 239. pants ir vispārēja taisnīguma klauzula (2008. gada 3. aprīļa spriedums lietā C-230/06 *Militzer & Münch*, Krājums, I-1895. lpp., 50. punkts, kā arī 2008. gada 25. jūlija spriedums lietā C-204/07 P *C.A. S./Komisija*, Krājums, I-6135. lpp., 85. punkts).
- 55 Tā kā importētājiem, kas reģistrēti dalībvalstī, kurā muitas iestādes ir slēgtas tarifu kvotas atklāšanas dienā, nav iespējams panākt, lai deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā tiktu pieņemtas tajā pašā dienā kā uzņēmējiem, kuri reģistrēti citās dalībvalstīs, ir taisnīgi labot šo nelabvēlīgo situāciju, piemērojot Muitas kodeksa 239. pantu.
- 56 Visbeidzot, ja tiktu uzskatīts, ka šī tiesību norma nav piemērojama tādos apstākļos kā pamata lietā, Savienības muitas tiesību akti neļautu ņemt vērā nelabvēlīgo stāvokli, kādā atrodas uzņēmēji kādā dalībvalstī, salīdzinot ar viņu konkurentiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, un tas būtu pretrunā minētās tiesību normas mērķim.
- 57 Līdz ar to šā sprieduma 50. un 51. punktā aprakstītās saimnieciskās sekas, kas neizbēgami izriet no Muitas kodeksa 239. panta piemērošanas, atbilstoši principam nevar likt apšaubīt šīs tiesību normas piemērojamību tādos apstākļos kā pamata lietā.
- 58 Attiecībā uz jautājumu par to, vai nosacījumi, kuriem ir pakļauta Muitas kodeksa 239. panta piemērošana, ir izpildīti pamata lietā, ir jānorāda, ka ar LESD 267. pantu izveidotās tiesu sadarbības sistēmas ietvaros iesniedzējtiesai ir jāizskata tajā ierosinātā tiesvedība, bet Tiesai tai ir jāsniedz visas tam vajadzīgās norādes, ņemot vērā

Savienības tiesības (šajā ziņā skat. 2010. gada 4. februāra spriedumu lietā C-14/09 *Genc*, Krājums, I-931. lpp., 31. punkts).

- 59 Šim nolūkam ir jānorāda, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 239. panta 1. punktu, skatot to kopā ar īstenošanas regulas 899. panta 2. punkta pirmo daļu, ievadmuitas nodoklis var tikt atmaksāts, ja attiecīgā gadījuma apstākļos ir izveidojusies īpaša situācija, kuru ir radījuši apstākļi, kādos attiecīgo personu nevar vainot ne krāpšanā, ne klajā nolaidībā.
- 60 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāda īpaša situācija nozīmē, ka parādnieks atrodas izņēmuma stāvoklī salīdzinājumā ar citiem to pašu darbību veicošiem uzņēmējiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *C.A. S./Komisija*, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Šajā ziņā ir jānorāda, ka *Bolton* nenoliedzami atrodas tādā pašā stāvoklī kā citi tunzivju importētāji, kas ir reģistrēti Itālijā. Tomēr šis apstāklis neliedz uzskatīt, ka *Bolton*, kā arī citi tunzivju importētāji, kas ir reģistrēti Itālijā, — ņemot vērā, ka kopējās muitas teritorijas pastāvēšana katrā ziņā nozīmē, ka tiek ņemti vērā visi attiecīgie importētāji Savienībā, — atrodas izņēmuma stāvoklī salīdzinājumā ar tunzivju importētājiem, kas ir reģistrēti citās dalībvalstīs.
- 62 Attiecībā uz nosacījumiem, kas ir saistīti ar krāpšanas un klajas nolaidības neesamību, ir jānorāda, ka pamata lietā nav nekādu norāžu par to, ka *Bolton* būtu izdarījis krāpšanu vai pieļāvis klaju nolaidību.

- 63 Visbeidzot, ja iesniedzējtiesa, ņemot vērā šos apsvērumus, secinātu, ka *Bolton* atmaksāšanas pieteikums ir jāpieņem, vēl ir jāprecizē, ka atmaksājamā summa nedrīkst atbilst starpībai starp parasto ievadmuītas nodokli un izdevīgo tarifu, kas ir piemērojams tarifu kvotai, bet gan var sasniegt tikai šīs starpības daļu, jo, kā izriet no Komisijas apsvērumiem, lūgumi atļaut izmantot attiecīgo tarifu kvotu tika ņemti vērā tikai 73,89302 % apmērā.
- 64 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas var attiekties uz gadījumu, kad Savienības importētājam netiek piešķirta tarifu kvota, kuras atklāšana iekrīt svētdienā, tādēļ ka dalībvalstī, kurā ir reģistrēts šis importētājs, muitas iestādes svētdienās ir slēgtas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 65 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) 308.a–308.c pants Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Komisijas 2007. gada

28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā situācija, kad Eiropas Komisija var pieņemt lēmumu nepiešķirt tarifu kvotu uzņēmējam tādēļ, ka šī tarifu kvota tikusi izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta un kas ir bijusi svētdiena — diena, kad dalībvalstī, kurā ir reģistrēts attiecīgais uzņēmējs, muitas iestādes ir slēgtas;

- 2) 308.a–308.c pants Regulā Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 214/2007, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos dalībvalstij nav paredzēts pienākums lūgt Komisiju apturēt tarifu kvotu, lai nodrošinātu taisnīgu un nediskriminējošu attieksmi pret importētājiem tad, ja šīs tarifu kvotas atklāšana notiek svētdienā — dienā, kad attiecīgajā dalībvalstī muitas iestādes ir slēgtas, un ja, ņemot vērā, ka muitas iestādes citās dalībvalstīs svētdienās strādā, pastāv risks, ka minētā tarifu kvota tiks izsmelta tajā pašā dienā, kad tā tikusi atklāta;

- 3) citos gadījumos, kas nav minēti Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 214/2007, 899. panta 1. punktā, dalībvalsts muitas iestāde pati var izskatīt pieteikumu par atmaksāšanu, kas ir paredzēts Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 239. panta 2. punktā, ja šī iestāde uzskata, ka Komisijai nevar pārņemt nekādu pārkāpumu, un ja uz attiecīgo pieteikumu neattiecas neviens no citiem minētās Regulas Nr. 2454/93 905. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem;

- 4) **Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 1791/2006, 239. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas var attiekties uz gadījumu, kad Eiropas Savienības importētājam netiek piešķirta tarifu kvota, kuras atklāšana iekrīt svētdienā, tādēļ ka dalībvalstī, kurā ir reģistrēts šis importētājs, muitas iestādes svētdienās ir slēgtas.**

[Paraksti]